

O slavčika sé glas po gaju zlega
 Al mirno, al skák'je bíje po gošavi,
 Ljubezni pesem ptičke v zloge spravi,
 On srebrojasna vsim v sërca sega.

Al ko pobéli vejce odeja snega
 Nemili čas mu petje tiho vstavi; —
 Prirojeni zopet sé naravi,
 Al lepši šé! — njegovi tík raztega.

Rebeškopevni slavčik o **Kaljano!**

Ti slavčik domorodniga jezika
 Vzemi v slóvo naše serce vžgano!

Nazaj — in z **Tabo** mila túd' **Sandrika**

Resenski pridi čas nazaj v Ljubljano
 On nám zapoj, kar Krainca sërce mika.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000509161